

Молода Україна

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ

РІК ВИДАННЯ XXXVII

ЧЕРВЕНЬ — 1987 — JUNE

Ч. 367



**Зліва: Недавно звільнений довголітній в'язень
советських концентраційних таборів Данило Шумук,
його племінник Іван Шумук і о. протопресвітер
Петро Бублик на Українському Дні Спадщини.**

**Онтаріо Плейс, Торонто, 21 червня 1987 р.
Фото Іван Корець**

ISSN 0026-9042



НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

в Канаді:

V. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Gregory Hawryluk
18 Meadowbrook Ave.
St. Catharines, Ont., L2M 7H1

Ihor J. Lysyk
885 Beaufort Ct.
Oshawa, Ont. L1G 7J7

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Pentincton, B.C. Y2A 6X3

Vira Kanareisky
6639-43 Rd., Rosemount
Montreal, P.Q. H1T 2R7

В США:

Iw. Ivahnenko
72 Feather Bed In.
Hopewell, N.J. 08525

Leonid Jemetz
2941 Amboy Road
Warners, N.Y. 13164

W. Ponomarenko
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

У Зах. Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko
2 Hamburg — Wandsbek
Lesserstr. — 225
West Germany

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

В Австралії:

T. Myronenko
P. O. Box 302
Parramatta, N. S. W.
Australia 2150



МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді
Голова ЦК: О. ПОШИВАНИК

Редагує Колегія:

Л. Ліщина — редактор,
С. Голубенко, Ю. Криволап,
В. Родак, А. Лисий,
О. Пошиваник,

О. Харченко, Л. Павлюк.

Адміністратор Зіна Корець

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association — ODUM

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: A. Poszewanyk

5240 N. Le Claire Ace.
Chicago, Ill. 60630, USA

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

У США, у Канаді і в Україні 20.00 доларів
Ціна одного примірника: 2.00 дол.

В Австралії 13.50 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 1.60 дол.

В Англії і Німеччині 14.50 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.65 дол.

В усіх інших країнах Європи 13.50 (америк.)
Ціна одного примірника: 1.35

В усіх країнах Південної Америки 12.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.00 дол. (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє число журналу, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо присилати поштові значки або інтернаціональні купони (International coupon) на суму 65 канадійських центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає за собою право скорочувати статті і правити мову, рукописів не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії — В. Ворскло, А. Легіт, Н.Ч., І. Бондарчук, А. Сторож, П. Косенко. О. Клепач — Полтавський вечір — 1987. О. Харченко — Екуменічний молебень подяки. М. Вірний — Дух святої землі. В. Ліщина — Збереження української мови в Канаді. 7-ий Кобзарський табір. Фонд оборони Дем'янюка. П. Халява — Наталя Носенко. Повідомлення Торонтонського університету. О. Хоролець — Шкільне свято Шевченка. Сторінка Юн ОДУМ-у. Листи до редакції.

Віра ВОРСКЛО

3 НОВИХ ПОЕЗІЙ

**

Про Чорнобиль Драч сказав, що це блискавка
вдарила в код народу.

Не Ярославна ле криваві сльози
Безперестанку вдень і уночі.
Це Україна у жаскій тривозі,
Поранена зигзицею ячить.

Це Чорнобиль-дракон її таранив —
У корінь вдарив — у розмножень код,
І на шляху загарбників тиранів
Упав розп'ятий, наче хрест, народ.

Їх вопіючі голоси в пустелі,
А світ, як море, грає і шумить,
І лине у веселій каруселі,
Щоби ілюзію ілюзій уловить.

23/4/87

**

Хоч ти в пожарищах, руїнах доли
І знак живої смерти — Чорнобиль,
Твої лани від пилу й смерти голі,
Несеш свій хрест — многостраждальний біль.

Та ти моя до болю близька й рідна,
Утрачена, загублена навек,
Як зірка провідна, яка ніде не блідне, —
Про тебе спомин мій — цілющий лік.

Не хочу вірити — моє село згоріло,
Мою криницю ворог завалив,
До мене ти струмками говорила
І дарувала безліч мрій і див.

І я живу тобою, Україно,
І п'ю пісень омаяну ясу,
Молюсь за тебе, Ненечко єдина,
Лелію образ твій — святу красу.

20/8/86

**

Є люблять вірші-візерунки —
Метафор золотий запас,
Де образи — як подарунки,
Захоплюють, хвилюють нас.

А я люблю пісні візійні —
Прозріння символ-код,
Що зроджують в душі надії
Й продовжують народ.

Люблю не чари присипляння,
Не тренькіт-бренькіт без мети.
Люблю я думки проростання
В нові зазоряні світи.

**

Хай дзвоном слово розгойдує тишу,
Розвіює мертвий душі супокій,
Розсіює снів летаргічність зловіщу,
І будить уми до прозріння і дій.

Хай розум отрусить старе павутиння
І крила розкрилить, як альбатрос.
У творчому розумі наше спасіння,
А блискавка-думка провісниця гроз.

Бо тільки прозріння нам зменшить утрати
І нам продиктує закони доби.
Ми мусимо вміть магістралі міняти,
Як виграти хочем з життям в боротьбі.

**

Найкращий лік — це праця,
Найкращий лік — це рух.
Із творчих аспірацій
Оновлюється дух.

Мета дає нам сили.
Завзяття і наснагу,
Вдоволені й щасливі
Несуть дерзань відвагу.

Секрет це довголіття —
Бути в життя потоці,
Збирати діл суцвіття
У грі на кожнім кроці.

Ті молоді і юні
До сивого волосся,
В яких думки бурунні,
Які працюють досі.

23/9/86

**

Не змогли створити ми еліту.
Щоб була, як моноліт з граніту,
Щоби мала мудрість, гордість, згоду
І жила для рідного народу.

Щоб була народу головою,
І йшла у ногу із добою,
І не дбала за прибутки ласі,
А вела вперед народні маси.

Самородки — здібні одиниці
Згасли, як комети-блискавиці,
Чорні маси, наче в бурю море,
Не дали потрібну їм підпору.

Не шукайте — винного немає,
Весь народ за гніт відповідає,
Всі нараз хотіли бути гетьмани
І тому попали у кайдани.

13/4/87

*
**

*Він жебраком прожив свій вік —
Копійка до копійки.
По миті скапав довгий вік
У вічність, наче в ліжку.*

*І пронеслось: вмер неборак,
Та сталася химера.
Проживши вік свій, як жебрак,
Умер він мільйонером.*

*Але мільйони ті тайком
Не зможуть в рай дістатись,
То мільйонер цей жебраком
І там має зостатись.*

24/11/86

*
**

*Є старики, що не старіють,
Вони до смерти молоді.
Вони надіються, радіють,
У русі завжди і труді.*

*Вони запеклі оптимісти —
Підступна заздрість — не для них.
І кожен день для них, як пісня —
З турбот, захоплень і утіх.*

*Хвороби, горе і невдачі
Стрічаються на їх шляху,
Але незломну мають вдачу,
І до життя любов п'янку.*

*Вони закохані в природу —
У юнь, у сонце і красу.
І віри — всесвіту акорди
І Бога у серцях несуть.*

*Бо ціль — це руху запорука
Довготривалості буття.
Ідуть їх діти і онуки
По їх слідах в нове життя.*

12/9/86

*
**

*Дороги, стежки, магістралі,
Стежини сплелися в клубок.
Ішли вони далі і далі
Й лишили лиш сплети думок.*

*Вкодовані в спомини-руна
Дороги торованих літ,
І юні казковості струни,
Що грали про мрійний політ.*

*Стрічались сяйні семафори,
Минали сяйні поїзди...
Життя мчить миттями скоро
У вічність у сяйво звізди.*

Олександр КЛЕПАЧ

ПОЛТАВСЬКИЙ ВЕЧІР — 1987

Уже в 14-е відбувся у Пармі, Огайо США, „Полтавський вечір“. Зорганізував його оновлений два роки тому комітет. Сьогодні в цьому комітеті такі особи: Микола Клепач (голова), Ліда Яременко (секретар), Ліда Середа (скарбник), Юрій і Ліда Капустянські (культурно-освітні референти), Олександр Клепач (член).

Цьогорічний вечір відбувся 14-го лютого. Квитки розпродано заздалегідь, так що заля на 380 місць була заповнена вщерть. При вході усім гостям роздано квіти, бо того дня припадало свято „Валентайн Дей“. Іншою приємною несподіванкою була гарно прикрашена сцена, розмальована полтавськими мотивами. Був це подарунок Тимофія і Ольги Білінських. По боках сцени висіли портрети Т. Шевченка та І. Котляревського, а також картина „Козаки“, що подарував пок. Олег Верхівський. Треба також згадати п. Олю Клепач, яка завжди допомагає прикрашати залу.

„Полтавський вечір“ цього року вели інж. Капустянський і його дружина Віра. Обоє, одягнені в гарні полтавські строї, справно й дотепно керували вечором. А розпочав його молитвою о. С. Ганкевич. Потім присутні вшанували хвилиною мовчанки, тих, хто відійшов з нашого гурту у вічність.

Наступною частиною вечора був бенкет, на якому найсмачніші були, як звичайно, полтавські галушки. Після вечері розпочалась художня частина. Спершу виступила наша гостя з Едмонтону — Люба Білаш. Вона дуже гарно проспівала декілька народних пісень та власних композицій. Люба є вже четвертим поколінням, що живе поза Україною, однак українською мовою прекрасно володіє і в розмові, і в пісні.

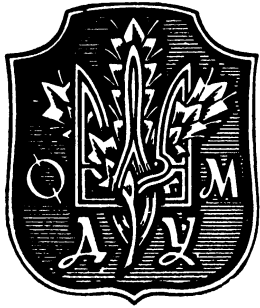
Після Люби Білаш на сцену вийшов місцевий жіночий ансамбль „Червона калина“, який подарував слухачам гарно проспівані три пісні. Закінчився концерт піснею про 1000-ліття хрещення України, що заспівали її спільно Люба Білаш і „Червона калина“. Був це справжній фінал, у якому величні слова пісні поєдналися з ідеєю соборності України, бо дівчата виступили в народних строях з різних районів нашої Батьківщини.

Третьою частиною „Полтавського вечора“ була забава. До танців грала оркестра „Ромен“ і гості весело забавлялися до першої години ночі.

Думаю, що цьогорічний „Полтавський вечір“ був вдалий. Ми вдячні управі Катедри Св. Володимира, що вже чотирнадцятий раз безкоштовно дала залу для його проведення й цим спричинилася до його успіху.

Накінець ще згадаю, що прибуток з вечора призначено на фонд оборони І. Дем'янюка (1200 дол.), бібліотеку, журнал „Молода Україна“, ансамбль „Червона калина“ та православний табір молоді.

У наступному році „Полтавський вечір“ відбудеться 13-го лютого. Запрошуємо!



ЗУСТРІЧ ОДУМ-у

США Й КАНАДИ З УКРАЇНСЬКИМ ГРОМАДЯНСТВОМ

присвячена

РІВНОАПОСТОЛЬНОМУ КНЯЗЕВІ ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ

відбудеться

від 4-го до 6-го вересня 1987 р.

на оселі ОДУМ-у „УКРАЇНА“ біля Лондону, Канада

ПРОГРАМА ЗУСТРІЧІ:

П'ЯТНИЦЯ 4-го вересня: 6-та год. вечора:

Товариська вечірка молоді — Господар філія ОДУМ-у в Лондоні

СУБОТА 5-го вересня:

Міжфіяльні спортивні змагання молоді і молодшого юнацтва від 10-ої години ранку; голф для старших і молодших.

Відповідальна філія ОДУМ-у в Лондоні

ІДЕОЛОГІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

1-ша сесія: 1:30 — 2:45 год. по обіді — Яке завдання української діаспори?

2-га сесія: 3:00 — 4:15 год. по обіді — Яке завдання ОДУМ-у?

О 6-ій годині вечора в залі оселі ОДУМ-у „УКРАЇНА“

БЕНКЕТ і ЗАБАВА

Доповідачами будуть: Наталка Павленко і Тарас Ліщина.

На забаві гратиме оркестра „Нове покоління“

НЕДІЛЯ 6-го вересня:

10:30 год. ранку: Служба Божа

12-та год. дня: слово голови ЦК ОДУМ-у Ол. Пошиваника

Дефіляда одумівської молоді. На Службі Божій і на Дефіляді присутність одумівців в одностроях обов'язкова.

12:30 год. дня: Спільний одумівський обід.

2:30 год. дня: КОНЦЕРТ одумівських гуртків самодіяльності

Дефіляду та концерт призначено на вшанування основоположника і Почесного Члена ОДУМ-у світлої пам'яті Івана Павловича Багряного, з приводу 80-річчя від дня його народження. Доповідь про життя і творчість поета виголосить перед концертом Ол. Коновал.

Відповідальна за концерт Оксана Метулинська, тел.: 519-471-1403

— ВЕСЕЛА ВАТРА —

ЗАКЛИКАЄМО УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ДО МАСОВОЇ УЧАСТИ

КОМІТЕТ

О. ХАРЧЕНКО

ЕКУМЕНІЧНИЙ МОЛЕБЕНЬ ПОДЯКИ

Перший Екуменічний Молебень Тисячоліття Хрещення України-Руси, 1985 р. Головний священнослужитель бл. Митр. Василій. (зліва) сл. п. о. І. Сиротинський. ВПр. Владика Ізидор, Бл. Митрополит Василій, о. М. Боднарчук і англіканський представник о. Б. Придо,



У Торонті відбулося третє з черги святкування 1000-ліття Хрещення України-Руси, під назвою — „Екуменічний Молебень Подяки“. Метрополітальну Об'єднану церкву, що при вулиці Бонд, біля вулиці Квін, у суботу 25 квітня 1987 року, заповнила велика маса народу — в основному українці та представники вісімдесятого християнського віровизнання. Екуменічний Молебень правився, здебільша українською, а подекуди, і англійською мовами, хор співав тільки по-українському, а окремі молитви лунали майже всіма мовами світу, щоб підкреслити екуменічний характер молебню, на спогад „Служби Божої для Всіх Народів“, що її відправили Святі Апостоли у Неділю П'ятидесятницю, року Божого тридцятьтретього. І так Екуменічний Молебень Подяки, з приводу святкування 1000-ліття Хрещення України правився тридцятьвісьмома мовами, тобто мовами тих окремих церков у Канаді, з яких складається Канадський Екуменічний Комітет Святкування Тисячоліття Хрещення України-Руси. Цього року Екуменічний Молебень мав ще й інший характер — він був підготовкою до святкування Двотисячоліття Християнства, тобто двохтисячної річниці народження нашого Спасителя. Це третє українське святкування організував Інститут Симона Петлюри під керівництвом доктора Олега Підгайного, та при повній співпраці згаданого Екуменічного Комітету.

І молилися понад вісімдесят священнослужителів, кожний своєю мовою за те, щоб Господь Бог у цьому блаженному часі Тисячоліття хрещення України поблагословив усі шляхетні і благі зусилля усіх людей доброї волі, які святкують чи готуються святкувати Тисячоліття хрещення

України-Руси, як у Канаді, так і по всьому світі. І молилися за тих, що водою, повітрям, чи сухою долом подорожують, за недужих, знеможених і за ув'язнених, і щоб Господь Бог оздоровив хворих поранених жадливою Чорнобильською катастрофою в Україні, та врятував увесь світ від подібних катастроф....

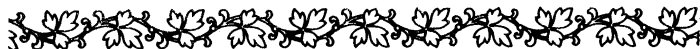
Після кожної молитви, що їх читали священники своїми різними мовами, як наприклад англійською, арабською, вірменською, грецькою, данською, еспанською, китайською, польською, французькою, корейською, японською та іншими — хор співав українською мовою, і тоді відчувалася гордість за приналежність до великої сім'ї християнських народів, за рівність між тими народами, бо коли люди моляться Одному Богові, як тоді можна думати про зверхність одного народу над іншими, про державний шовінізм. Церква вчить, що перед Богом усі народи рівні, і немає в Бога святих мов... Екуменічний молебень найпобожніше сприймали українські християни, з увагою на те, що молебень відбувався в основному українською мовою, і частина тому, що в Україні окупант не дозволяє українському народові молитися рідною мовою.... Третій Екуменічний Молебень Подяки очолив торонтський владика Ізидор Борецький у сослуженні єпископів і священників вісімдесят одного віровизнання в Торонті.

Замість проповіді після молебню у суботу 25-го квітня у Метрополітальній Об'єднаній Церкві вголосив слово професор Юрій Кульчицький на Славу Тисячоліття Хрещення України Руси. У своєму слові він подав історичний нарис християнства в Україні — . Святий апостол Андрій Перво-

званий, перебуваючи в околиці Києва, прорік — „На горах цих засяє благодать Божа...“ Князі Дир і Аскольд — володарі Руси-України в дев'ятому столітті правдоподібно були християнами. За володарювання князя Ігоря в Київській Русі християнство було рівноправною релігією нарівні з поганством. Після смерти князя Ігоря, за володарювання княгині Ольги християнство почало розвиватися. Сам князь Володимир Великий охрестився 987 року, тобто один рік перед охрещенням усієї Руси-України... Після охрещення Руси-України 988-го року — Київ став опорою християнства на всю східню Європу.

Будучи справжнім християнином, і наслідуючи християнську мораль, святий князь Володимир Великий скасував смертну кару в кодексі законів землі руської. Він запрошував у княжі палати на бенкети бідних і німецьких людей. Ніде в будь-якій іншій країні середньовічної Європи суспільно-громадське обслуговування не було розвинене до такої міри, як у Київській Русі. Князі — Ярослав Мудрий, в одинадцятім столітті, та Володимир Мономах, у дванадцятім столітті ретельно наслідували ідеали святого князя Володимира Великого. Вони щедро обдаровували сиріт, обороняли вдів. За їхнього володарювання Київ був перлиною на сході Європи, другим містом після Константинополя сказав професор Юрій Кульчицький...

Закінчився Третій Екуменічний Молебень Подяки відспіванням молитви за Україну — „Боже Великий“...



Андрій ЛЕГІТ

НАША МОВА

У етері, в книжках, на устах,
У весільних піснях й коліскових
На злобу ворогам процвіта
Наша гордість і честь — рідна мова.

У поетів надхненних віршах,
У черлених століть передзвонах...
Наша мова — народу душа,
Хоч віддавна душима драконом.

Нею шлях нам осяяв Тарас,
Вона Лесина зброя й Франкова,
Наша мова — окраса окрас,
Солов'їна, дзвінка наша мова.

Як народ, як Славути ріка,
Як землі кров'ю зрошені груди,
Наша мова безсмертна в віках,
Наша мова була, є і буде!

Петро КОСЕНКО

КОХАНІЙ

Кохана! Так планида наша
Розпорядилася колись:
Ми тільки-тільки но зійшлись,
Як впала недопита чаша
Хмільних юнацьких дивних мрій
І розкололася на скалки.
Та раз скоштований напій,
Як вічний вогничок весталки*
Мене і гріє і п'янить
І ніжну душу веселить.
Чи можна пити і не впитись,
Або вчорашній день вернуть?
Хто може рай земний забуть,
Або красі не поклонитись?
А все той гай і зорі ті...
Вони, вони все завинили —
Дівча хороше з толку збили,
Мене ж — з безгрішного путі.
Ну, вже й насупилася... Прошу:
Тоді у темному гаю
Кохав я дівчину хорошу
І трішки молодість свою!

1948

* Весталка — Жриця давньоримської богині домашнього вогнища Вести, що давала обітницю довічної безшлюбності й цнотливості й зобов'язана була підтримувати негасимий вогонь у храмі богині. (Словник Української Мови. том I, стор. 341)

Петро КОСЕНКО

МАТІОЛИ

Не тривожте мене, матіоли,
В непривітній чужій стороні —
Вже ніколи, ніколи, ніколи
Не впиватися вами мені!

Вже ніколи дівча чорнобриве
Біля вас не розіллє свій сміх
І, як те пташеня полохливе,
Не зомліє в обіймах моїх.

Не тривожте мене, не будіте
Давню приспану роками біль.
Незакоханих, юних п'яніте,
Лиш для них ваш божественний хміль!

1950

УПISУЙТЕ своїх дітей до роїв Юного
ОДУМ-у!

Микола ВІРНИЙ

ДУХ СВЯТОЇ ЗЕМЛІ

Уривок з недрукованої драми під повищим заголовком. Автор пошукує спонсора щоб видати цей твір до 1000-ліття хрищення України.

Ява четверта

(Лаврін приносить два відра води і ставить їх біля порогу. В той час приходить Олекса. Батько йде йому на зустріч.)

Лаврін: Все полагодив?

Олекса: Усе, тату.

Лаврін: Новини якісь є?

Олекса: Перекинька ГПУ забрало. Хтось доніс, що, мовляв, у Петлюри служив...

Лаврін: Це ж брехня! Він же дещо калічкуватий. Ох, і люди!

Олекса: Самі ж і шкодуватимуть. Такі, як він, раз у століття родяться.

Лаврін: Правда, бондар же на всю Україну. А з донощиків, обстріхувачів і шкуру здерти не шкодило б.

Олекса: Найгірше те, що ТУДИ вже, як хто паде — „не виплачуть ні діти, ні жінка“...

Лаврін: Їм, як каже Карпо Васильович, наплювати на сльози. Кого треба і не треба всіх беруть, наче під мітлу, наче норму якусь виконують...

Олекса: Може й виконують. Адже скрізь новобудови почали. На північ небагато людей добровільно поїде, от і вигадують різні причини щоб, позбавивши волі, як ворогів позасилати туди, де робочих рук потрібно...

Лаврін: У нас ще не без ворогів. Але який Перекинько ворог?

Олекса: А брат його де служив?

Лаврін: Той таки у Петлюри був. Хіба тільки його брат. А скільки було таких братів, що один у красних, а другий у Петлюри. А було й так, що третій брат у Врангеля, чи в Колчака. А цього Перекинька я знаю: як чесну й хорошу людину. І бондар який!

Олекса: Перекиньки козаки з крові й кости. Його брат Україну любив і воював за неї. І ви з дядьком знали про це, і вам і на гадку не прийшло, щоб брата петлюрівця видавати?

Лаврін: Він по-своєму за Україну воював, а ми по-своєму. Ми за українську робітничо-селянську владу. Більшовики зразу сказали, що вони хочуть. А того і ми хотіли — миру, землі...

Олекса: Дехто вважав, що своє ближче і свої, а не москалі і московське, чи те, що від москалів...

Лаврін: Тепер, сину, і ми розумніші, а тоді...

Олекса: А таки не все одно з ким було йти в революцію?

Лаврін: Якби біля нас, сину, таких, як ти більше було, може більше нас краще все розуміли. Ми

люди прості. Ми до праці, до землі, а не до книжок привчені. З нею, землею нашою, нам і віку доживати... Та чи на своїй..? Закрутилось... Ех, якби ... та нічого, перемелиться... У коваля був?

Олекса: Плуг затра, а борони й сьогодні можна забирати.

Лаврін: Завтра усе разом і заберемо.

Олекса: Був у сільраді. Кажуть, що ми мусимо ще кілька центнерів податку здати, та й до посівного ще внести. Додаткова вимога, кажуть, з центру прийшла.

Лаврін: Кілька центнерів? Я ж і так кілька центнерів понад норму дав. А щодо посівного то вони щось наплутали. Хіба на посівний стільки накладати? Вони ж знають, що залишив собі тільки на сівбу. А всього зерна залишив тільки до нового. Як там ще додаткові вимоги можуть бути?

Олекса: Влада хоче з одноосібних господарств колгоспи створити, тату. Оце вам, виходячи з цих потреб і вимоги додаткові.

Лаврін: Мабуть так воно і є. Добровільно до тих колгоспів мало хто піде.

Олекса: Отож, а влада про це знає. Тому й накладають тепер на селян додаткові податки.

Лаврін: Та ж так можна і без хліба людей залишити,

Олекса: А так мабуть і зроблять, якщо впиратимуться. Без хліба селянинові нікуди буде подітись. От і піде люд у колгоспи. І вони зроблять це. Недаремно з московщини для цього тисячі своїх активістів прислали.

Лаврін: Оце ті самі бригадники десятитисячники?

Олекса: Десятитисячники і двадцятитисячники.

Лаврін: Придумали таке. Але правда в тому мабуть є. Чув я про бригадників. Вірно розрахували, сучі діти. Голодний селянин таки противиться не буде.

Олекса: У декого в нашому селі і забирати нічого. Вже й ми кільком позичили. Та й у нас самих, як ви вже не раз говорили, до нового тільки-тільки.

Лаврін: Та воно тугенько, але і не страшно. У нас картоплі багатенько. У нас, по правді, не так то й зле.

Олекса: А про те, щоб боротися проти тих крутих заходів уряду і гадки немає?

Лаврін: Як треба буде, підемо. Надіюсь, що й ти не вагатимешся за свою і батьків своїх правду постояти..! Інколи здається, що батька за дурня маєш, або провокуєш...

Олекса: Це не провокація тату. Це, радше, роз-

думування. Ви, наприклад, завжди називаєте владу своєю. Вона така ж ваша, як і моя. Але, якщо пригадати, адже раніше й царську владу багато людей називало своєю. Кожна влада любить, щоб її своєю вважали. Але чи кожна рахується з людськими бажаннями, з бажаннями більшості своїх громадян.

Лаврін: Ця філософія сину не для мене.

Олекса: Я тільки вголос висловлюю деякі свої думки, критичні думки. Ніхто не буде сперечатись з тим, що царська влада була облудна, несприятлива ані для робітників, ані для селян. От ви й воювали проти неї. Ви перемогли її. Тепер при владі нова, як ви кажете, ваша власть. І ось ця, ваша власть, без вас, нікого не питаючи, а зокрема тих, що за неї воював, взяла й проголосила нову політику, новий курс повної і безоглядної колективізації всього сільського господарства.

Лаврін: Для малоземельних і безземельних така політика, можливо, не така й погана...

Олекса: Тату, йдеться про суцільну колективізацію. А це значить, що в колгосп на рівних правах мають вступити, які лежнів били за часів НЕПУ і такі, як ви, які ночей не досипали, дбаючи про своє господарство!

Лаврін: Не вірю, щоб усі справжні господарі відмовились від свого і пішли в колгоспи, не вірю.

Олекса: Можливо, що частина й не піде. Але чимало вже добровільно пішли. А чому? Та тому, що влада, чи власть, все дуже добре врахувала. Не йтимуть господарі до колгоспу, їх можна і треба якось примусити. Для цього ж і вигадали додаткові податки. А по великих селах, як ходять чутки, вже й так звану „викачку хліба“ почали. Чи справді, як кажуть, що коли вже почнуть мести то виметуть все під мітлу?

Лаврін: Правда, сину, було й таке. Та не хочеться вірити, що тепер, після НЕПУ вже, знову до такого скотилися. Це — новою панщиною пахне, та й годі! Не віряться, їйбо, не віряться!

Олекса: Так, не віряться. Але, як Карпо Васильович сказав: „ім тепер море по коліна“. Сталін, очевидно, дав наказ авангардові всесвітнього пролетаріату, очоленій ним комуністичній партії, не питаючи господарів землі запровадити на селі поголовну колективізацію.

Лаврін: То що ж, він по-твому, проти нової економічної політики, проти самого Леніна пішов? Адже нова економічна політика ленінською була!?

Олекса: Ленін помер. Новий вождь прийшов до влади, нові й порядки.

Лаврін: Виходить, що пожили кілька років господарями і досить?

Олекса: Не знаю, що й казати тату. Але, коли судити з того, що люди гомонять, то, наче, на те й скидається.

Лаврін: Стільки крові пролили, брат брата не пошкодував за ту землю. Вибороли. А тепер колективізуєшся?

Олекса: Чув, що дехто, ніби, не давав ради з своїми землями і тепер з радістю віддає колгоспо-

ві....

Лаврін: І такі водяться. Не для всіх земля рідною стає. Чужим їй вона мачухою стає. Щастя, що таких небагато. Більшість нашого народу по селах таки знають, як коло землі ходити, люблять її. А тепер що?

Олекса: Знаєте тату, дехто побоюється, що коли хто завагається і не захоче до колгоспу йти, то у нього відберуть і таки змусять, або до колгоспу, або до Сибіру.

Лаврін: Про це мені Карпо Васильович розповідав...

Олекса: Він не остерігав Вас, щоб не гарячилися?

Лаврін: Щось у такому дусі й говорив.

Олекса: Що робити, коли і землю і все знаряддя праці відберуть?

Лаврін: Побачимо сину, побачимо, як воно обернеться. А ти послухай, що тобі скажу. Наук таких, як ти вивчив, не знаю. Мої школи — земля, праця, саме життя. Але і я дещо читав і по-своєму навчився різні вибрики життя розуміти. Саме життя вчить розбиратись, що до чого, якщо любиш його. Ти от говорив про дещо не дуже приємне. Чув я й раніше такі думки. Не скажу, що вони зовсім чужі мені. Якщо доведеться справи новою революцією, новим кровопролиттям, полагоджувати, ну що, так і буде!

Олекса: А якщо не буде виходу?

Лаврін: Може й таке бути. Та ліпше про нього й не думати. Тут треба щось іншого: розуму, витривалості і друзів. Треба якнайбільше друзів і таких, щоб кожному можна було вірити, як самому собі. Тож, придивляйся сину до своїх друзів, особливо в Києві, в школах і поза ними. Гляди щоб дехто з підступних друзів таких, як ти та той... Па..., той, ну як його?

Олекса: Павлушков?

Лаврін: Егеж! Так, щоб таких, як ти та Павлушков лихі друзі не підвели. Добре перевіряйте щирість тих, що з вами товаришують. Обіцяєш?

Олекса: Обіцяю! Це я вам обіцяю і дякую за таку пораду.

Лаврін: І з такими розмовами, як між нами були, будьте обережні. Не для всіх вони, зрозумів?

Олекса: Дякую тату. Вашими порадами ніколи не легковажитиму, і пам'ятатиму про них скрізь і завжди.

Лаврін: Отож, я хочу, щоб ти мрії свої розумові підкорив, бо вони інколи богзна куди можуть завести. і ще одне пораджу, щоб ніколи не відривався від своєї рідної землі, від свого народу...

Олекса: Стривайте тату... (Іде до самого плоту й дивиться в далечінь.) Звідкіль дим такий?

Лаврін: Горить хтось!? (Підходить до сина.)

Олекса: Чи не в дядька Сергія?

Лаврін: Та вжеж, що Сергіїв хутір горить! Біжи Олексо хутко по коні. Поїдемо рятувати! Швидше! (Олекса вибігає з подвір'я.) Явдохо, а йди сюди! Сергіїв хутір горить!

Віктор ЛІЩИНА

ЗБЕРЕЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В КАНАДІ

Збереження української мови, культури й традицій є велике завдання, а на дорозі до досягнення цієї цілі є багато всяких труднощів і перешкод. Українська мова поза межами України, змагається з іншими мовами.

Найбільший обов'язок навчити дітей української мови й культури, падає на батьків. Адже ніхто не може сподіватися, щоб юнак чи юначка із своєї ініціативи та без жодної допомоги вивчили українську мову і були зацікавлені історією своїх предків. Посилати дітей до української школи, чи українських молодечих організацій теж є дуже важливим, але треба пам'ятати що це не є заміна виховання вдома.

Треба так само батькам та родичам зрозуміти, що дитині не є завжди легко виростати з подвійною ідентичністю. Часто в школі, між друзями англо-сакського походження, на дитину є тиск зобумовлений її етнічністю. Тому, батькам треба часто говорити з синами й дочками, запевняти їх, і доказати їм що вони не мають чого соромитися. Доказати їм що вони мають багато причин бути горді із свого походження. Щоб улегшити цю справу, добре є помагати дитині придбати українських друзів. В цей спосіб дитина не буде почуватися незручно, і буде більше заохочена вживати українську мову.

Затримання культури, мені здається є легша справа. Українські танцювальні ансамблі, бандуристи, хори, і т.д., є досить популярні між юнаками й юначками. Праця проводиться в менш серйозній атмосфері ніж в школі, і через те притягає велику кількість молоді. Спортивні дружини також, хоч і не віддзеркалюють українську культуру, всеодно з'єднують молодь, і скріплюють почуття приналежності. Ще з давніх часів, спортивні ігри викликали почуття глибокого патріотизму під час інтернаціональних змагань в футбол, відбиванку, тощо.

Зацікавлення молоді українськими журналами, газетами, радіопередачами є невелике. Одинокий спосіб, на мою думку, зацікавити молодь такими речами, окрім примусу батьками, це робити конкурси з відповідними нагородами, щоб учасники відчували конкуренцію. Це може заохотити молодь ліпше знати українську мову й культуру. Але найбільш ефективний спосіб для затримання української мови, культури й ідентичності це вживання пів дня української мови як викладової мови в щоденних державних школах. Коли мова вживається в навчанні предметів, як історія чи географія то дитина не тільки вивчає її, а вона живе нею. Ходити до української школи раз на тиждень на кілька годин є ліпше ніж взагалі не ходити, але якщо дитина не вживає українську мову під час решти тижня, то той один день мало допоможе. Школи з викладовою українською мовою існують

в провінціях на заході Канади, де є відповідний відсоток українців.

Добре було б щоб такі школи були створені в інших провінціях Канади, наприклад в Онтаріо. А до того часу треба підтримувати всі рідні школи що існують при церквах, різні вечірні школи, курси української мови при державних середніх школах та навчання української мови й літератури в університетах. Треба створювати та підтримувати стипендійні програми щоб ближче заохочувати українську молодь вивчати рідну мову в вищих школах, бо стипендії які зараз існують є нечисленні. Тільки цими способами українська мова, культура й ідентичність не згубиться, а буде продовжуватися і навіть розвиватися в майбутніх роках.

Квітень 1978 р.



Leo Sokolowski

ЛЕВКО СОКОЛОВСЬКИЙ

запрошує Вас оглянути нові моделі автомобілів марки GENERAL MOTORS у фірмі OLD MILL PONTIAC — BUICK. Маючи великий досвід в автомобільних справах, він допоможе Вам купити або взяти на винайм нове чи вживане авто, по добрій ціні. Тел. 766-2443.

OLD MILL



PONTIAC-BUICK

OLD MILL PONTIAC BUICK LIMITED

2500 BLOOR ST. W., TORONTO 766-2443

Чи ваша дитина безпечна?

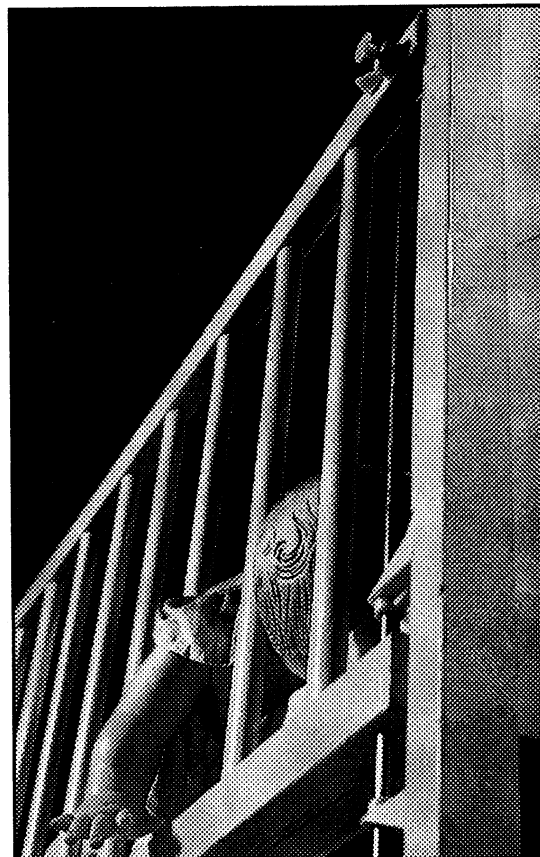
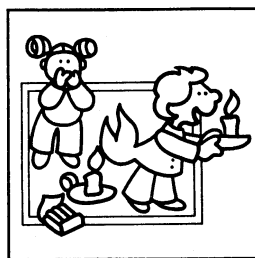
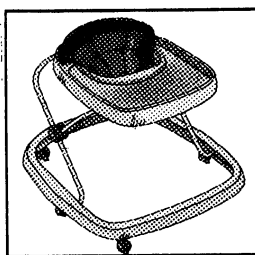
Кожного року тисячі дітей зазнають терпіння від нещасливих випадків, що трапляються довкола дому. Ви можете запобігти можливим випадкам, подбавши про необхідне устаткування.

Виберіть відповідне дитяче ліжечко, яке забезпечує звичайні потреби руху та примістіть його у вигідному місці.

Відомо, що дитячі нічні сорочки чи убрання дуже легко запалюються, тому дитина не повинна бавитися близько ватрану, кухні, або електричної ґрілки.

Ніколи не лишайте дитину без догляду на ходільному кріселку, на відкритому місці до сходів.

Про більш детальні інформації, забезпечення Ваших дітей, зверніться до Вашого місцевого бюро, або напишіть до: Consumer & Corporate Affairs Canada Communications Branch Hull, Quebec K1A 0C9



 Consumer & Corporate Affairs Canada
Harvie Andre, Minister

Consommation et Corporations Canada

Canada

**ЯК ВИ не допоможете своїм дітям,
ніхто за Вас того не зробить!**

**ЧИ ВАШІ ДІТИ та діти Ваших друзів
є членами ОДУМ-у?**

7-ИЙ КОБЗАРСЬКИЙ ТАБІР

Кожного літа чудова одумівська оселя „Україна“ в Лондоні наповняється гаміром, сміхом, піснею і музикою. Це Кобзарський Табір ОДУМ-у. З усіх частин Північно-Американського континенту злітаються і з'їжджаються сюди діти щоб два тижні займатися бандурою, піснею, зустрітися з друзями. Всі ці діти музично обдаровані, відчують любов до пісні і музики тому і працювати з ними приємно. Минулого літа відбувся 7-ий за чергою Кобзарський Табір. Сьомий! Сім літ підряд Кобзарський Табір! Чи це не досягнення ОДУМУ і його проводу?!

Цей рік був роком наймолодших. Діти віком від 8 до 16 років. Усіх дітей було 63, з них 22, до табору, не торкалися струн бандури. Це початківці! До них я ще вернуся в своєму дописові. Зараз і хочу поділитися з читачами про працю табору. Насамперед хочу відмітити віддану працю Референта Таборів ОДУМ-у Василя Тимошенка. Його працьовитість і відданість праці є подивугідна. Успіхи останніх 4-ох таборів кобзарів є, насамперед, його заслуга. Минулого року команда табору складалася, майже з молоді. Молодий комендант Анатолій Луценко, бунчужні, всі вони були, декілька років тому, самі таборовиками. Працю вони провели дуже добре. Приємно ствердити факт, що наша молодь включається в адміністративну працю нашої української спільноти. Хочу зазначити, що на таборі також потрібно однієї старшої людини, чоловіка або жінки, як дорадника. Ця людина мусить бути освіченою, тактовною і розумітися в психології дитини. Другими словами, треба мати, „батьківські очі“. Вік, як я зазначив на початку, є різний — від 8 до 16-го і дуже часто дитина просто потребує мати когось старшого, щоб йому довіритись про свої турботи і навіть, поскаржитись як

зайде потреба. Дорадник мусить добре усвідомити собі той складний психологічний процес який відбувається у ментальності дитини яка є поза домом два тижні. Це може відчутти лише батько або мати. І, навіть, команді табору є корисно мати таку людину до якої вони могли б звернутися в разі потреби.

Тепер до самого головного! До мистецької програми. Минулого року, як і попередні, мистецьке керівництво було в руках нашого маестра Євгена Цюри. Він і вчитель, і товариш і батько. Діти це відчують і віддячуються йому пошаною і старанням. Те, що пан Цюра зробить з дітьми за два тижні на полі української пісні і гри на бандурі викликає здивовання і захоплення. Початки, минулого року, для пана Цюри були тяжкі: діти малі, 22 зовсім не грає. І, ось, ці діти, по двох тижнях науки, дають концерт! І то концерт у повному розумінні цього слова. Перші акорди, перші слова пісні присутні відчують як щось рідне і близьке наповнює їхні серця, іде, „мороз“ по шкірі і невільно запитуєш сам себе: „Невже це співають ці діти, що сидять перед тобою? — А пісня розгортає свої крила і співають разом із дітьми серця батьків, гостей, всіх тих, що є на залі. Під час концерту поодинокі виступи груп. Ось початківці. Цього року їх багато. Присутні зацікавлено приглядаються. Усілися, виходить інструктор і знову захоплення і радість. Маленькі пальчики перебирають струни і наша чарівна, рідна мелодія наповняє залю. Успіх надзвичайний! Закінчується концерт і час роз'їздитися додому.

І той хто приглянеться цій хвилині побачить як важливо для дітей бути на цьому таборі. Побачить і сльози прощання, і нову дружбу, і відчуття споріднення, і почує запевнення зустрічі на слідуючий рік. Національно виховний фактор цього табору є надзвичайний. За два тижні діти стануть частиною нашої української спільноти. Команді, мистецькому керівництву і всім тим, що допомагали таборі наше батьківське спасибі!



Учні Рідної Школи в Ошаві, Канада під час виступу на святі Тараса Шевченка 18 березня 1987 р. Зліва направо: Меланія Джанстон, Наталя Содук, Стефанія Матичак, Анна Лучка, Маруся Любенко, Дарія Гімон.

На бандурі акомпанює Юрій Павлюк — учасник багатьох кобзарських таборів ОДУМ-у на оселі „Україна“.

У КАНАДІ ФОНД ОБОРОНИ І. ДЕМ'ЯНЮКА ПЕРЕСТУПИВ 200,000 ДОЛ.

Торонто — Канадський Харитативний Комітет для Допомоги родині І. Дем'янюка зорганізувався в листопаді 1986 року під патронатом Комітету Українців Канади, українських церков в Канаді в співпраці Суспільної Служби Українців Канади. Метою Комітету є допомогти родині Івана Дем'янюка фінансово і морально.

Комітет зібрав до цього часу 202,340.88 дол.

Комісія Захисту Громадянських Прав передала Комітетові пожертви в сумі 210 дол.

Комітет передав родині Івана Дем'янюка 173,735 дол. Видано на друки, пошту і канцелярійні потреби 6,425.65 дол. В касі 22,180.23 дол.

Влаштовано декілька громадських віч в Торонто з участю сина і зятя І. Дем'янюка Едварда Нижника, як також зустріч з журналісткою Мартою Скорупською яка поінформувала про перебіг перших днів розправи. Скликано пресові конференції з українською етнічною та англомовною пресою і масовими засобами інформації.

Завдяки відданості та енергійності зв'язкових комітету поширено працю на терен Канади. Таким чином влаштовано подорожі представників комітету з Е. Нижником по містах, де проживає значна кількість українців. До цього часу відвідано: Міссісагу, Садбури, Тандер Бей, Вінніпег, Калгари, Едмонтон, Оттаву і Саскатун, де відбулись не тільки громадські віча, але й численні опубліковані, передані і висвітлені інтерв'ю з англомовними та франко-мовними засобами масової інформації. Відбулась також за ініціативою члена, голови Українського Студентського Клубу в університеті Вотерлу Бориса Созанського дуже успішна зустріч, на якій Е. Нижник інформував студентів і професорів цього університету про справу І. Дем'янюка.

Члени і зв'язкові Комітету працюють віддано й безкорисно. Комітет висловлює глибоку подяку Комітетові Українців Канади, українським церквам в Канаді та Суспільній Службі Українців Канади за їхню підтримку.

Зокрема складаємо нашу щирю подяку всім жертводавцям без яких допомога родині Івана Дем'янюка і його дальша оборона були б неможливими.

Розправа над Іваном Дем'янюком дійшла до кульмінаційної стадії. Прошаліти наклепи прокуратури з їхніми кривоприсяжними свідками. В своїм листі з 5-го квітня Іван Дем'янюк пише: „І може думаєш як думають багато людей тут в Ізраїлі що я вже пропав, а не думають що вони бачуть і чують тільки одну сторону, яка хотіла б виляти на мене весь бруд. Але я духом не падаю, вірю в свою перемогу як прокуратура скінчить своє. Тоді піде усе наше, наші свідки. Я буду говорити, тоді буде виглядати все інакше. А наразі мушу сидіти і терпіти усі ті неправдиві наклепи“.

Черга на оборону. Конечні фонди на подорожі оборони, свідків і знавців та їхнє перебування в Ізраїлі.

Перед судом стоїть фінансово збанкрутована українська людина, якій ізраїльський уряд відмовив фінансову допомогу, а трибунал і прокуратура своїми потягненнями змушують оборону на якнайбільші видатки. Тому обов'язком української громади є забезпечити Івана Дем'янюка обороною відповідними фондами.

Просимо висилати пожертви на: Canadian Charitable Committee in Aid of John Demjanjuk's Family; 2118-A Bloor St., West Toronto, Ontario, M6S 1M8, Canada (416) 762-9427.

Всіх зацікавлених хто не мав нагоди послухати блискучий виступ Едварда Нижника про розправу над Іваном Дем'янюком і тих яких міста поселення Комітет не має змоги відвідати, просимо замовляти „відеотейп“ з виступу в Едмонтоні. Весь прибуток призначений на оборону Івана Дем'янюка.

**Канадський Харитативний
Комітет для допомоги
родині І. Дем'янюка**

Іл. БОНДАРЧУК

УКРАЇНІ

*Що я вартий без Тебе?
Як би жив у чужих краях
Без Твого голубого неба,
Без козацьких могил у степах?*

*Без східсонць малинових
Що пожежою в полі горять
Без Твоєї, Вітчизно, мови,
Західсонця багать?*

*Без минулої слави,
Що кресала вогонь із криць —
Гнала вихором в грізних лавах
На чужинців-убивць?*

*Хай затьямить навіки
Кожен ворог — чужий і свій!
Заклекочуть криваві ріки,
Загремить переможний бій*

*І в степу, безіменний,
Впаде погноєм під жита,
Той, хто схоче Тебе, священну,
Своїм чоботом розтоптат!*

П. ХАЛЯВА

„ЛІРИЧНИЙ ВІДСТУП“ — НАТАЛІЯ НОСЕНКО

Творчий шлях великих мистців-виконавців, каже Ст. Людкевич, хоч і не лишає видимих реальних показників, як у письменників або композиторів, але все ж таки має великий вияв на розвиток культури і треба, щоб його бодай у спогадах сучасників донести до наступних поколінь.

Одну з сторінок історії мистецтва відкрила в своїх спогадах Наталя Носенко.

Славна оперна співачка Наталя Носенко зробила великий внесок в українську музичну культуру, у розвиток українського оперного мистецтва, також мала великі успіхи і в образах клясичного репертуару. Її блискуче мистецьке виконання мало величезний вплив на розвиток вокального мистецтва.

Її голос відзначається надзвичайною силою, соковитістю і емоційною виразністю, приковував увагу вибагливих знавців співу. Наталя вміє поєднати в собі дар співака й актора. Її ролі неперевершені. Вона взірєць високого надхнення й високої правди життя на сцені. Її вокально-сценічні образи ставали художньо-правдивими й хвилювали людські серця.

Наталя Носенко відзначалася широкого діапазону лірико-кольоратурним сопрано. Не було для неї партії низького, середнього чи високого сопрано, які давалися б важко. В усіх ролях вона демонструвала свою віртуозну вокальну техніку і виняткового хисту перетворення в образ героя. Славної пам'яті любитель українського оперного мистецтва генерал Крат досконалість співу артистки порівнював із Заньковецькою, світової слави артисткою.

Таких талантів могла видати з себе лише Полтава. Це місто славне не тільки з історії України, а й чарувало своєю красою природи. До Полтави з'їжджалася на відпочинок вся українська еліта, тому й мистецьке життя завжди стояло на високому рівні.

В такому місті, в співочій родині, народилася Наталка Носенко. Батько Матвій, — розповідає співачка, — був баритон, мати Килина — альт, старша сестра Варвара — прекрасне сопрано (все життя співала в хорах), середня Аня — мала альт, брат Микола — чудової окраси тенор. Любив співати, але школою не удосконалив свого голосу, рахуючи, що мистецтво — невідповідальна професія.

З великою приємністю згадує Наталя, як було вийдуть у садок вечором при місячному сяйві і співають тріо. „Всі так і називали нас, — каже вона — соловейками. Та ще й місяць ніби благає, співайте, соловейки, та насолоджуйте душі тих, хто любить українську пісню“.

А хто ж з українців не любить? Шкода, що в той час неможливо було записати на платівку.

Мати, — продовжує співачка, — була дуже поборна, так же виховала й своїх дітей. Тільки релі-



Наталя Носенко в ролі Кольомбіни в опері „Паяци“

гійні почування треба було приховувати від атеїстичного окупанта. Ікони мати завжди ховала під подушки. На Великдень мама звечора йшла з усіма дітьми до племінниці, що жила в центрі міста, близько церкви, а вже опівночі йшли від неї до церкви.

Батько працював писарем на південній залізничній станції, а мати — домашньою господинею та вихователькою своїх дітей.

Наталя була ще малою, як помер батько. Батькове місце заступив брат Микола. Був ще й брат Михайло, але Наталя його не пам'ятає, бо була ще малою, як комуністи закатували.

Брат Микола не дозволяв здійснити задум Наталі бути співачкою, хотів бачити її інженером-будівельником, як він і сестра Аня.

Наталя була дуже здібна, тому семилітню школу закінчила ранше на два роки з половиною. Потім закінчила робітфак (робітничий факультет) при полтавському сільськогосподарському інституті і вступила в цей же інститут. Провчившись півтора року в інституті, залишила, скориставшись неприсутністю брата (комуністи запроторили його у в'язницю). Наталя вирішила здійснити свою мрію: пішла вчитись у полтавський музичний технікум (вокальний відділ), який і закінчила успішно.

Вчителькою співу була проф. Марія Денисенко, яка практикувала голос, як лірико-кольоратурне сопрано. В студентські роки, ще цілком молоденькою дівчинкою, Наталя співала у полтавському професійному мішаному хорі. Спочатку диригентом був Попадич. Коли його арештували, диригував Писанка, який переводив проби під скрипку. Роз'їжджаючи з концертами, сам диригент Писанка водив Наталю за руку щоб не згубилася.

З цього шкільного часу й почалася мистецька кар'єра Наталі Носенко. Її запросили до хору полтавської опери, диригентом якої був Уманець. Після семи місяців відкривається її великий вокальний і сценічний талант у ролі Галі („Майська ніч“ музика М. Лисенка), Оксани („Запорожець за Дунаєм“ музика Гулака Артемовського). З чотирьох солісток-сопрано на долю ще дуже молодій співачки випало щастя співати в цій опері разом із заслуженою лавреаткою Марією Литвиненко-Вольгемут та Михайлом Донцем, заслуженим співаком України. Вони в той час були на гастролях у полтавському театрі. Потім співала ролю Катерини в опері „Катерина“, музика М. Аркаса.

Вдосконалення вокальної майстерності сформувало талановитого вокаліста й актора. Коли Наталя співала Катерину з опери „Катерина“ на Кавказі, куди виїхав їхній театр, вона так зуміла поєднати дар співака й актора з емоціями слухачів, що вони обкидали її квітами у третьому акті, не чекаючи кінця.

У Полтавському Театрі співачка, познайомилася з членом симфонічної оркестри — трубачом Іваном Дмитренком, з яким одружилася. Їхня донечка Ірина, одружилася з Григорієм Василенком у Детройті і обдарувала співачку трьома внуками: Михайлом, Тарасом і Світланою.

Всюди співачка користувалася великим авторитетом. Ще перед війною, диригент жіночого ансамблю Верховинця запросив Наталю співати. Диригент жив у Полтаві, а ансамбль був у Києві. Так їй і не пощастило співати в цьому відомому ансамблі, бо диригента більшовики арештували. Після цього співачка була запрошена до сумського театру з першим виступом у ролі „Катерини“ в опері „Катерина“. Ролю Івана виконував заслужений драматичний артист Михайло Донець із Харкова, а ролю матері грала Маркова, яку запросили з харківської опери. Після виступу, на прийнятті, Маркова говорила, що рідко трапляється, коли у співаків голос поєднаний з душею, але Наталка Носенко цей скарб має. Це допомагає їй бути завжди з глядачем.

У цьому ж театрі в Сумах ще співала ролю Наталки з оперети „Наталка-Полтавка“, музика Лисенка.

Каже Наталя, що з усіх її клясичних і українських партій найбільше число виступів вона мала в ролі Наталки, може тому, що була її найрідніша.

Під час Другої світової війни, коли Полтаву окупували німці, осіла там головна квартира 6-ї армії. В той час був створений театр опери й балету



Опера „Фіделіо“ — Бетховена.
Зліва: Антоніна Щербань — дружина Фіделіо;
Борис Гмиря — батько; Наталя Носенко —
донька Марцаліна.

Полтава 1942-43 р.

з відділом музичної драми. Німці наставили свого режисера, й знавця театру та музики, Зігфріда Вольфера, який був добрим піаністом, ніколи не грав Чайковського без сліз. Це був найбільший театр на Україні того часу, мав 300 осіб персоналу: солісти, артисти, хористи, балет і члени оркестри. В ньому брали участь найкращі солісти, а саме: Борис Гмиря — бас-баритон, заслужений співак, який виграв перше місце на конкурсі співаків у Києві, Ігор Зайферт — тенор, виграв друге місце на цьому ж конкурсі (як баритон), Тамара Миколаєнко, — прекрасне драматичне сопрано, Слава Баранович — баритон, чудовий консул в „Мадам Батерфляй“, Віолета Багмет — сопрано.

Наталка Носенко з своїм лірико-кольоратурним сопрано стала примадонною цього театру. Директор і режисер театру З. Вольфер не дозволяв співачці брати участь у музичній драмі, вона була перевантажена в оперних ролях. Приходилось працювати без відпочинку. Сам директор приносив їсти до кляси, де вона працювала з своїм концертмайстром проф. Івановою. Ось репертуар цього театру та ролі примадонни Наталки Носенко: 1. „Мадам Батерфляй“ — музика Пуччіні, роля Чіо-Чіо-Сан (мадам Батерфляй); 2. „Фауст“ — музика Гуно, роля Маргарити. 3. „Кармен“ — музика Бізе, роля Мікаели. 4. „Фіделіо“ — музика Бетховена, роля Марцеліни. 5. „Богема“ — музика Пуччіні, роля Мімі. 6. „Циганський барон“ — музика Штрауса, роля Арсени і Сафі. Були такі диригенти: Филип Рябінін — харківська філармонія. Герман Жуковський — був прекрасним композитором, написав музику до опери „Маєва нічка“, а його дружина Віолета Багмет написала лібретто до цієї ж

СКОРА, ТИМЧАСОВА ДОПОМОГА...

Полегшіть свою літню працю.
Прийміть студента.

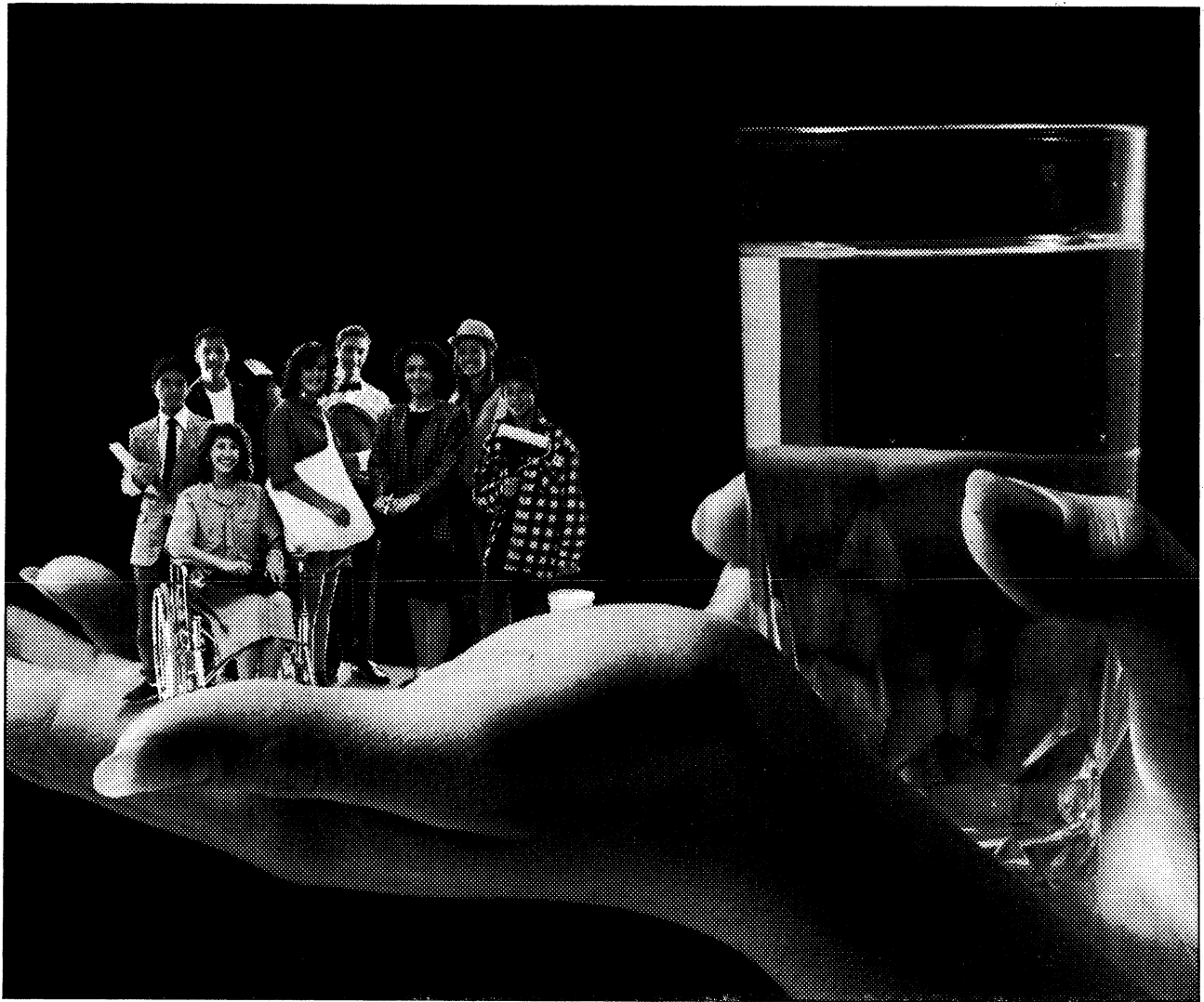
Ось спосіб полегшити літню працю. Використайте енергію і ентузіазм студентів, щоб працювали для вас.

Студенти охочі до будь-якої праці — частинної біля хати або такої, що веде до кар'єри.

Кожного літа студенти постачають багато таланту, знання і дотепу, які кожний працедавець може використати.

Отже скористайте з помочі студентів для скорого тимчасового полегшення докучливих літніх робіт.

За докладними інформаціями звертайтеся до місцевого уряду праці для студентів, до бюро zatrudнень студента, або до бюро занять студентів — молоді.



Government of Canada
Minister of State for Youth
Jean J. Charest

Gouvernement du Canada
Ministre d'État à la Jeunesse
Jean J. Charest

Canada

ПРОПАМ'ЯТНИЙ ФОНД ІМЕНІ ПЕТРА І ОЛЬГИ НЕЛІПІВ

КОНКУРС 1987

Брати Неліпи — Василь і Григорій — заснували фонд при „Молодій Україні“, у пам'ять своїх батьків, світлої пам'яті Петра й Ольги Неліпів, які відійшли у вічність 1985 року. Цей фонд має бути непорушним, а відсотки з нього будуть призначатися на винагороди українській молоді, за визначну діяльність у різних галузях українського життя.

Редакційна колегія журналу матиме за свій обов'язок винагороджувати одумівок і одумівців за успіхи у навчанні, в гуртках самодіяльності, за визначну організаційну працю та за успіхи у спорті — на рекомендацію філій ОДУМ-у.

Фонд нараховує \$6,500.00. Склали:

Сини — Василь і Григорій Неліпи з родинами	\$5,000.00
Василь і Людмила Неліпи (У першу річницю смерті батьків)	\$1,000.00
Іван і Мотря Носовенки	\$400.00
Юрій і Олена Лисик у пам'ять своїх батьків	\$100.00

КОНКУРС НА СТАТТІ ПРО ЖИТТЯ В УКРАЇНІ В 1930-их РОКАХ

Щоб одумівська і прихильна до ОДУМ-у молодь ближче познайомилась з життям українського народу в Україні в 1930-их роках, проголошуємо конкурс на найкраще написані статті. Статті мають бути 500 до 2000 слів і мають бути подані джерела. Також мають бути залучені копії уривків важливіших джерел. Мова може бути неукраїнська, але переможець отримає тільки половину призначеної нагороди.

Нагороди будуть наступні:

	14-17 років	18-30 років
Перша	\$200	\$300
Друга	\$140	\$200
Третя	\$80	\$100

Нагороди є з фонду пам'яті Катерини Мороз. Цей фонд в сумі 10,000 дол. створили чоловік покійної Григорій Мороз і родина.

Жюрі робитиме рішення про зміст, вживання нових джерел і загальну вартість статей. Статті мають бути надіслані на адресу журналу „Молодої України“ до 31-го грудня 1987 р.

Центральний Комітет ОДУМ-у

Щоб заохотити одумівську молодь писати до свого журналу оповідання, статті, поезії, проголошуємо конкурс на найкраще написані твори українською мовою. Нагороди будуть такі:

1-ша:	\$200.00	2-га:	\$150.00
3-тя:	\$125.00	4-та:	\$100.00
5-та:	\$60.00	6-та:	\$50.00
		7-ма:	\$40.00

Жюрі робитиме рішення про належний мистецький рівень і загальну вартість поданих на конкурс творів.

Твори мають бути надіслані на адресу журналу «Молода Україна» до 31-го грудня 1987 року, під псевдонімом, а прізвище з псевдонімом мають бути подані в окремій конверті.

Нагороди є з відсотків нерухомого фонду журналу «Молода Україна». Цей фонд започаткували Федір і Надія Бойко в 1982 році. Тепер він нараховує 7,918 дол. що склали:

\$4,006.00	Федір і Надія Бойко
\$1,000.00	Андрій Степанченко
По \$500.00	Головна Управа ТОП-у Канади, Ярослав і Тетяна Романишини, Іван Дубилко
\$300.00	Головна Рада СВ ОДУМ-у Канади
\$201.00	Андрій Степовий
\$121.00	Колишня філія ТОП-у в Монреалі
\$100.00	УРДП в Монреалі
\$85.00	Василь Шимко, Іван Даценко,
\$50.00	Дмитро Кірев,
\$30.00	Родина Л. Мазурець,
\$25.00	Ніна Яців.

Відсотки з фонду будуть річно призначатися молодим авторам.

Чеки просимо виписувати на «Moloda Ukraina». На пожертви будуть видані поквітування для звільнення від податку.

Центральний Комітет ОДУМ-у

N. - J. SPIVAK LTD.

1158 Wonderland Road

LONDON, ONTARIO

N6L 1A6

(PRE-MIX CONCRETE)

**ДОПОМОЖІТЬ нам зробити ОДУМ
ще більш корисним українській
громаді!**

ПОВІДОМЛЕННЯ ТОРОНТСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

ЧУЖИНЕЦЬКІ НАУКОВЦІ ПРИ ТОРОНТСЬКІЙ КАТЕДРІ

Торонто, Онтаріо. Протягом 1986-1987 академічного року Катедра Українознавчих Студій при Торонтському Університеті започаткувала програму гостюючих чужинецьких науковців. Ціллю цієї програми є уможливити чужинецьким українцям з країн поза Північно-Американським континентом та УРСР вести наукові дослідження в ділянках українознавчих студій продовж шести місяців. Гостюючі науковці вважаються співпрацівниками Катедри і мають право користуватися щораз то багатшими бібліотечними фондами та іншими науковими ресурсами українознавчих студій при Торонтському університеті.

Під час 1986-1987 року програму гостюючих чужинецьких науковців започатковано з двома українцями з Китаю та Югославії. Д-р Шен Юн, професор Гейлонджіанського університету в Хабріні, Китай, розпочала свої наукові дослідження в Канаді при університеті Мек Мастер на запрошення професора Петра Потічного, а з початком лютого 1987 року вона розпочала свою працю при Катедрі Українознавчих Студій в Торонті. Головним завданням д-р Шен Юн є придбати основні матеріали для навчання про Україну на її корінній території.

Д-р Шен Юн переклала на китайську мову недавно опублікований **Історичний Атлас України** професора Павла Р. Магочого, а тепер працює над аннотованою бібліографією українознавчих студій, беручи за основу **Історію України**, авторства Магочого. Видання цих праць китайською мовою піднесе українознавчі студії на вищій міжнародній рівень, на який вони заслуговують.

Другим гостюючим науковцем Катедри був д-р Медеші з югославського університету в Новому Саді. Д-р Медеші, уродженець Воєводинської області, є активним науковим та культурним діячем серед русинсько-української меншини, яка там живе. Д-р Медеші підготовляє видання своєї докторської дисертації про національне питання серед свого народу в часі між двома світовими війнами.

Д-р Медеші та д-р Юн брали участь в семінарах Торонтської Катедри Українознавчих Студій, де вони прочитали свої наукові доповіді з українознавчою тематикою.

Програма гостюючих чужинецьких науковців при Катедрі Українознавчих Студій здобула велике зацікавлення в таких країнах як Австралія, Німеччина, Польща та Швеція. Треба сподіватися, що при належній фінансовій підтримці ця програма буде продовжуватися і таким чином знання про Україну та її проблеми буде щораз то більше поширюватися й розвиватися в різних частинах світу.

ЖУРНАЛ „НЕШЕНАЛ ДЖЕОГРАФІК“ І КАТЕДРА

Торонто, Онтаріо. В травневому числі відомого в цілому світі журналу **Нешенал Джеографік** появилася велика, як звичайно ілюстрована прекрасними знімками, стаття про Україну. Український щоденник **Америка** відмітила, що ця стаття, автором якої є постійний кореспондент **Нешенал Джеографік**, Майк Едвардс, є найкращою з усього того, що від багатьох років появилася дотепер про Україну в північно-американській пресі. Після пресових звідомлень про „російський Чорнобиль та безперервних згадок про „російський“ Київ — з появою **Нешенал Джеографік** — писала **Америка**: „Вгору піднімім серця! Наступного місяця мідія відкупить свої гріхи“.

В підготовці цієї статті з поміччю прийшли українські науковці та співпрацівники Гарвардського університету, але останню версію її надіслано для остаточного перегляду до Катедри Українознавчих Студій при Торонтському університеті. Професор Павло Магочий одержав недавно від **Нешенал Джеографік**, з департаменту дослідів, листа, в якому Джін Е. Пітерс пише: „Тепер, коли стаття про Україну має скоро з'явитися, думаю, що Вам буде приємно одержати від нас подяку за Вашу допомогу в здійсненні цього проекту. Ми свідомі, що тема цієї статті є досить контроверсійною, але Ваші коментарі допомогли нам вдержатися на правильному і вузькому шляху“.

Нешенал Джеографік є залежний від доброї волі уряду країни, про яку пишеться. Запрошений з доповіддю до Філядельфійського Відділу Українського Католицького Університету, Майк Едвардс сказав, що „ми одержали декілька скарг (стосовно статті) від советського уряду, головню відносно історичної інтерпретації“.

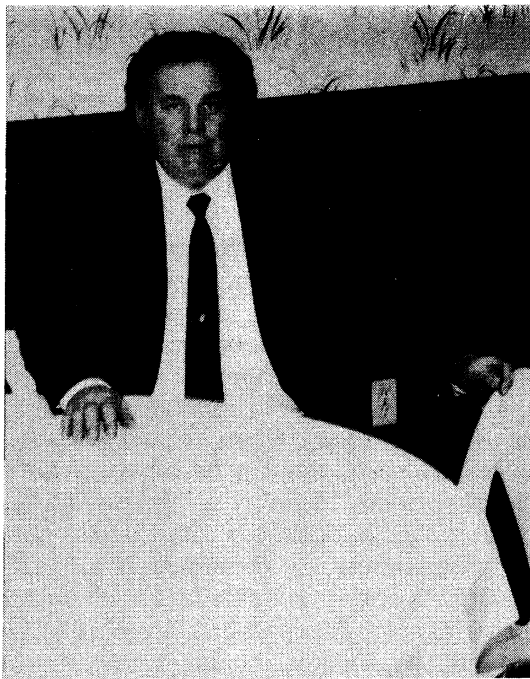
Копії статті можна набути за \$2.25 американських. Писати до: National Geographic Magazine, 17th and M. Streets N. W., Washington, D. C. 20036.

YAR'S KIDS'D THING

КРАМНИЦЯ ДИТЯЧОЇ ОДЕЖІ І МЕБЛІВ

Власник Ярослав Галябар

2314 BLOOR WEST
TORONTO, ONT., M6S 1P2
tel: (416) 767-7860



Микола Притула — член Контрольної Комісії оселі „Україна“.
Фото Вас. Тимошенка

Андрій СТОРОЖ

КАЗКА

пані О....

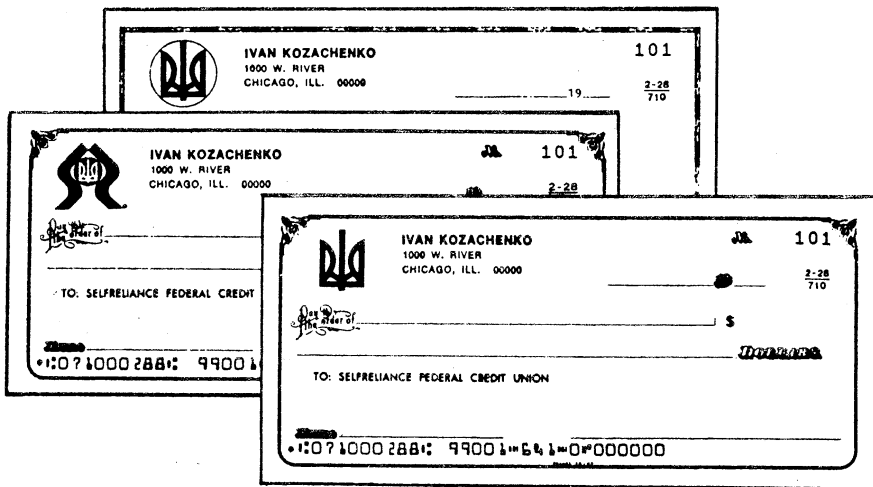
*Наступає ніч. Ген чути шумить ліс!
Впливає місяць, озирає і манить;
Молюсь і плачу — горе переніс,
І в самоті біль мене жалить.*

*Чому серце тривожить мене,
Коли гляну в очі твої? —
Настане радість і біль промине —
Щастя? Зупини хвилювання мої...*

*Чи це сон, казка, чи наяву?
Шукаю, блукаю, і... стою;
Невже взяти до рук тетиву
І стрільнути в казку мою?*

*Де ж ти серце чутливе?
Невже настрашилось мого бажання,
І стало мовчазне і полохливе,
А воно манить, хвилює — моє переживання!*

“УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ”



УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ
(ДРЕФТИ) та інші чеки
МОЖНА ДІСТАТИ
В УКРАЇНСЬКИХ
КРЕДИТОВИХ
КООПЕРАТИВАХ.

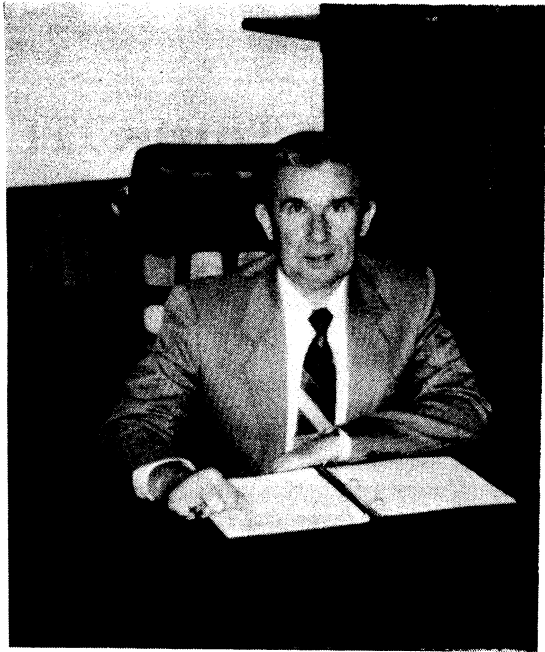
КООПЕРАТИВНІ ЧЕКОВІ
КОНТА Є КРАЩІ
ЯК ЗВИЧАЙНІ ЧЕКИ.

Українська
Федеральна Кооперативна Каса
„Самопоміч“

Selfreliance
Ukrainian Federal Credit Union

- Трансакції є безкоштовні
- Не вимагаємо мінімального сальда на конті.
- Перших 150 дрефтів даром, при відкритті нового дрефт конта
- Заробляють дивіденду
- Дрефти мають копії

2351 W. Chicago Ave. Chicago, Ill. 60622 Tel.: (312) 489-0520



Григорій Неліпа — голова Товариства Одумівських Прихильників в Ошаві, Канада.

Фото Вас. Тимошенка

СЬОГОДЕННЯ УКРАЇНИ

- Минув рік від Чорнобильської катастрофи. Далі бракує вірогідних інформації про розміри трагедії.
- У документальному фільмі про Чорнобильську катастрофу сказано що необхідні інформації про засоби самозбереження подано для населення України щойно після дев'яти (!) днів (у сусідній Польщі через три дні).
- Парти́йна карусель — змінено партійних вождів у Дніпропетровську, Львові й Тернополі.
- На останньому з'їзді комсомолу України аж (!) сім виступів прозвучало українською мовою.
- Нові українські фільми: 1. „Місяць на сповні“, реж. А. Степаненко за мотивами прози Валерія Шевчука — повернення до стилістики українського поетичного кіно. 2. „Оддавали Катрю“, реж. П. Марусик за твором Г. Тютюнника. 3. „І в звуках пам'ять відгукнеться“ — про Миколу Лисенка, реж. Т. Левчук за сценарієм І. Драча й І. Миколайчука.
- Журнал „Київ“ розпочав друкувати „Літопис Самійла Величка“.
- У Львові стануть пам'ятники Т. Шевченкові та М. Шашкевичу, а в Вінниці — Іванові Богуну. Каменя під останнього закладено чверть століття тому...
- Інструкція Міністерства освіти УРСР вводить „добровільність вибору вивчення рідної мови“ О. Гончар: „таке питання в жодній цивілізованій країні не може постати.“ Не тільки постало, але й ввели його у життя!

РОЗКЛАД ТАБОРІВ ОДУМ-у НА 1987 Р.

Оселя ОДУМ-у „Україна“,
Лондон, Онт. Канада

21-ший Табір Виховників Юного ОДУМ-у

Від 27 червня до 11-го липня.

За інформаціями звертатись до:

Віра Соколовська (416) 626-6482

25-ий Відпочинково-Виховний Табір Юного ОДУМ-у

Від 12-го липня до 25-го липня.

За інформаціями звертатись до:

Василь Тимошенко (416) 272-3564

праця (416) 865-0350

8-ий Кобзарський Табір ОДУМ-у

Від 26-го липня до 8-го серпня.

За інформаціями звертатись до:

Віктора Ліщини (416) 622-0482

праця (416) 920-2111

У всіх справах одумівських таборів на оселі „Україна“ звертайтеся до Референта Таборів при Головній Раді Коша Старших Виховників ОДУМ-у в Канаді Івана Данильченка СВП на число телефону: 519-686-4695.

ЧИ даєте Ви нагоду своїм дітям брати участь у праці ОДУМ-у?

Петро КОСЕНКО

В АЛЬБОМ Н.Н.

*Якби мені вогонь небесний
Творець з колиски дарував
І дар поета, дар чудесний
Для втіх і радощів подав,*

*Я б дивогідною божницю
Тобі во славу сотворив
І в ній тебе, краси царицю,
І день, і ніч боготворив*

*За те, що дивною красою
Мою полониш душу ти.
Якби ж... А так шкребу косою
Цей мадригал. Отож, прости*

*І знай, що справдішні поети
На жаль, вже вимерли давно,
А восхвалить твої прикмети
Крім них, нікому не дано...*

Ольга ЗМАГА-ХОРОЛЕЦЬ

ШКІЛЬНЕ СВЯТО ШЕВЧЕНКА В ТВІН-СІТІ



Учасники шкільного свята Т. Шевченка; з правого боку учит. Ольга Хоролець читає реферат

В неділю 22-го березня 1987 року в залі церкви Свв. Володимира й Ольги в С. Полі відбулося спільне шкільне свято Тараса Шевченка з участю дітей українських православних шкіл Св. Михаїла в Міннеаполісі й Свв. Володимира й Ольги в Ст. Полі. Перед програмою була смачна перекуска, яку приготували матері школярів.

Свято відкрив, о. Микола Метулинський, настоятель церкви Свв. Володимира й Ольги, а реферат про життя Тараса Шевченка прочитала учителька Ольга Змага-Хоролець (школа в Міннеап.), звертаючись до дітей із закликом читати й вивчити твори Т. Шевченка, так як нас закликав сам Шевченко:

*Учіться, брати мої,
Думайте, читайте.
І чужого научайтесь
Й свого не цурайтесь.*

Вона порівняла Шевченка й Вашингтона як борців за волю, з тією різницею, що Вашингтон борювався за волю Америки зі зброєю в руках, а Шевченко за волю України своїм полум'яним словом. Реферат закінчила словами Т.Г. Шевченка:

*„Чи ми діждемось Вашингтона
З новим і праведним законом?
А діждемось таки колись!*

Спільний хор обох шкіл під керівництвом учительки співу Оксани Левицької-Білої та Христини Танасійчук проспівав: „Садок вишневий“, „Думи мої“, „Летить галка через балку“ та „По діброві вітер вие“. Потім маленькі дітки садочку та 1-3 клас з обох шкіл щебетали віршики на славу Тарасові. Гурток школярів-одумівців під проводом учительки Ліди Полець гарно протанцювали український танець. В монтажі з творів Т. Шевченка учительки Ольги З. Хоролець під назвою „Слово Кобзаря“, брали участь учні 6 — 10-тих

клас школи Св. Михаїла з грою на бандурі одумівця Гриця Полеця, учня 10-тої класи.

На закінчення Ансамбль бандуристів Юного ОДУМ-у під керівництвом п. Володимира Вовка гарно виконав „Думи мої“ та в'язанку українських народних пісень, а всі присутні проспівали „Заповіт“.

Так діти українських шкіл Твін-Сіті в Міннесоті пом'янули нашого Великого Поета й Пророка „незлим“, тихим словом!“.

ЗРОБІТЬ ПРИЄМНІСТЬ і користь

Вашим дітям — пошліть їх літом

на один із таборів ОДУМ-у!

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

5302 Dundas St. W.
Toronto, Ont

INSURANCE FOR: FIRE: AUTO, LIFE

**УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДЕЖІ, НА ХАТУ.**

Телефонуйте до
ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ
Тел: 239-7733

СОФІЯ ПІДЛІСНА І СТЕПАН ВОВК ОДРУЖИЛИСЯ

В суботу 13 червня, 1987 року в Торонті, Софія Підлісна — колишня танцюристка в одумівському ансамблі „Веснянка“, керівник М. Балдецький — повінчалася з Степаном Вовком. Під час багатолюдного і дуже гарного весільного прийняття, старший дружба Роман Литвинчук мав слідуюче слово:

Я хочу вам розказати як я познайомився з Степаном Вовком.

Вибрався я раз зимою на рибу. Приїхав до озера і йду шукати де пробити дірку на льоду. А метелиця така, що і світу не видно. Дивлюсь: щось вдалі чорніє. Це думаю хтось ловить рибу. „Ага“, міркую. „там є риба!“ Наближаюсь і бачу сидить Вовк. Запхав хвоста в дірку і чекає на рибу. „О“, думаю „он як Вовки рибу ловлять!“ Я злякався і не знаю що робити, чи Вовка лякати чи втікати! Але підходжу ближче, а він так ласкаво дивиться на мене. Дивлюсь, а його хвіст примерз і він не може витягти.

Взяв я сокирку і обрубав кругом хвоста лід. А вітер ще дужче дує. Ну, ідемо разом шукати затишного місця. Підходимо під ліс, бачимо хатину. Думали що нікого в ній нема і

що в ній погріємось. Підходимо до дверей, аж виходить чоловік. Сказав що він Підлісний. Я сказав що бачу що ви живете під лісом, але як ваше прізвище? А він у відповідь “— Підлісний!”

Ми зайшли в хату, посідали, а з другої кімнати вийшла красуня — Софія. Я глянув на Вовка, а в його очі засвітились. Погрівшись трохи ідемо додому. Я говорю що риби не зловив, а Вовк говорить якби йому Софію зловити.

Тепер Степан ти маєш Софію, а я їду рибу ловити!

ПОКЛІН ТОБІ ТАРАСЕ

Оттава, Канада. Тут в неділю 8-го березня 1987 р. українські Рідні Школи та Курси Українознавства влаштували діточий концерт в **Поклоні Кобзареві**.

Участь взяли учні Католицької Р. Ш. при УКЦ св. Івана Хрестителя, учні Православної Р. Ш. при УГПЦ Успіння Пр. Богородиці, учні Р. Ш. ім. Лесі Українки та Курси Українознавства. Концерт відбувся в залі собору Успіння Пр. Богородиці.

Концерт був цікавим тим що всі Рідні Школи взяли спільну участь тоді коли минулого року так не було. Через це було присутніх багато більше батьків та глядачів, що спричинилися до веселішого настрою. Рівнож показалося що всі школи є менш-більш на такому самому рівні і

що в одній чи другій школі знаходяться виїмкові учні якими можна гордитися публічно. Концерт був успішний. Програма і виконання були на належному рівні. Слідуючі завваги, всеж таки будуть на місці.

Курсанти Курсів Українознавства є здібні і талановиті. Багато з них грають на різних інструментах, деякі належать до танцювальної групи ДНІПРО, а більшість є активні в публічних школах і поза школою, де вони виявляють свої таланти як напр. виступ на Т. V. чи в театрах. Отож є велика шкода що учительки курсантів не зуміли використати ті здібності, ті таланти на свою користь і не вложили для них програму більш вимагаючу, динамічну і цікавішу. Натомість вони їх добре вивчили як деклямувати довгі шевченківські вірші які для молодих слухачів є задовгі. Чому в програму не включити спів, музику, інструмент чи навіть сценку?

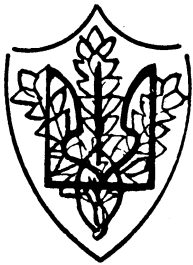
Рівночасно стараючись навчити учнів говорити правильною українською мовою, учительки довели їх до того що одні вимовляли одним наголосом а другі другим. Так як їхні учительки. Було б багато краще коли б учительки більше часу присвятили учням щоб зацікавити їх вживати більше свою рідну мову ніж вести суперечки чи треба кінчати слова на „ть“ чи на „ти“ і тим подібне.

Ярослав Кіт

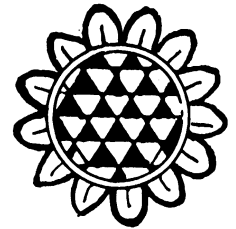


Перед змаганням в Голф під час зустрічі ОДУМ-у.

Детройт,
30 серпня, 1986 р.
Фото Вас. Тимошенка



СТОРІНКА ЮНОГО ОДУМУ



НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР — ТРАВЕНЬ

- Травень дощі сіє,
жито половіє.
- Як ластівки весело щебечуть,
буде ясна погода.
- Якщо квіти пелюстки згортають,
то буде дощ.

СКОРОМОВКИ

Сів шпак на шпаківню,
Заспівав шпак пісню:
— Так, як ти, не вмію я,
Ти не вмієш так, як я.

*
**

Босий хлопець
Сіно косить.
Роса росить
Ноги босі.

*
**

Хитру сороку
Спіймати морока.
А на сорок сорок
Сорок морок.

Відгадати день народження

- Напишіть на папері вашу дату народження.
- Збільшіть це число вдвічі.
- Одержану суму помножіть на 10 і додайте 73. Цю суму помножіть на 5.
- Додайте до цього номер місяця народження.
- Від одержаної суми відніміть 365.

Перші два знаки або один покажуть число,
а два останні — порядковий номер місяця на-
родження.

ЧЕРВЕНЬ І ЗОЛОТА КОЛІСНИЧКА

Взяв наш червень колісничку
Золоту,
Та й захопив ще зірничку
На лету.
Ти зірничко, скоресенько
Поспішай,
Та сонечко ранесенько
Виряжай!
Дам я йому позлітоньку
В цім возі,
Бо матиме роботоньку
В дорозі:
Купіленьку нагрівати
В річечках
Черешеньки наливати
По садках.
Стежки вбрати в квіти й зілля
Чудові,
Щоб усі були в час дозвілля
Готові!

М. Підгірянка

ЗАГАДКИ

Чорне сукно
лізе в вікно.

ьїН

*
**

Не куц, а з листочками,
не сорочка, а зшита,
не чоловік, а навчає.

вжжннч

*
**

Сім братів, віком рівні,
іменами різні.

пчччп

ПРИСЛІВ'Я ТА ПРИКАЗКИ

Весна ледачого не любить.

**

На чорній землі білий хліб родить.

**

Хто хоче більше знати, треба менше знати.

**

Не краса красить, а розум.

**

Око бачить далеко, а розум ще далі.

З ПОВІСТІ МИНУЛИХ ЛІТ

1 — Про заснування Києва —

Поляни жили окремо й володіли своїми родами. І до того вони жили родами, кожен по своїх місцях.

І були три брати: одному ім'я Кий, другому — Щек, а третьому Хорив, а сестра в них була Либідь.

І збудували вони місто в ім'я старшого брата свого і назвали його Київ. Був круг міста ліс великий, і ловився там всякий звір, і були мужі мудрі, а називалися вони полянами, від них поляни і донині в Києві.

Кий князував у своєму роду і ходив до царя грецького, і той цар, переказують, зустрічав його з великою шаною та почестями.

Кий повернувшись у своє місто Київ і тут помер. І брати його Щек і Хорив, і сестра їхня Либідь тут і померли.

**

Сонце заходить, гори чорніють
Пташечка тихне, поле німіє,
Радіють люди, що одпочинуть,
А я дивлюся... і серцем лину
В темний садочок на Україну.

Т. Г. Шевченко

ОДУМІВЦІ!

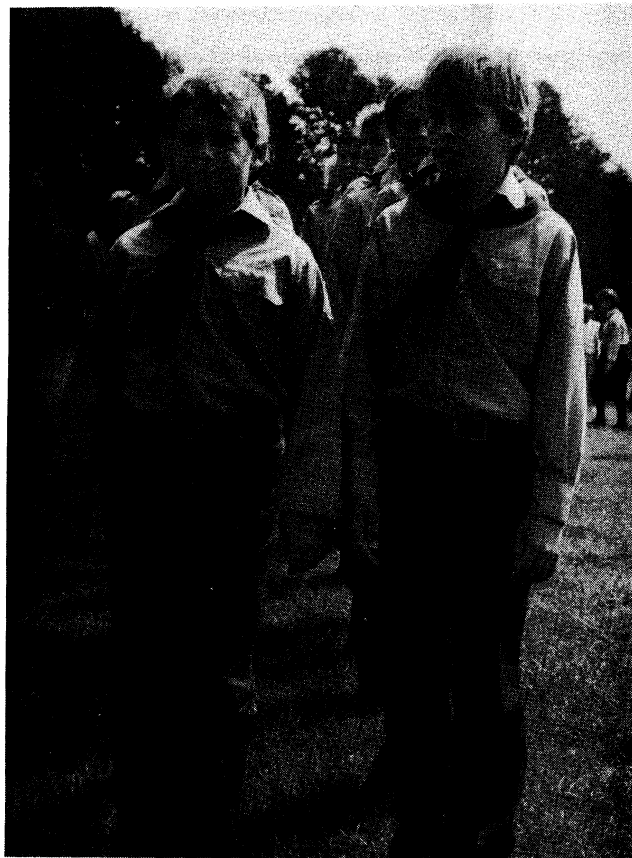
Присилайте матеріяли

про вашу діяльність!

ЗАСІДАННЯ УПРАВИ ФІЛІЇ

В середу, 13-го травня відбулося перше засідання нової управи філії ОДУМ-у в Торонто. Присутні були Василь Тимошенко, Тарас Родак, Віктор Юхименко, Тарас і Світлана Ліщина. Всі учасники виявили зацікавлення й охоту працювати для своєї організації та поліпшити її. На цьому засіданні були обговорені наступні точки: змагання в „бейз-бол“ під час фестивалю в Бімзвил, за який є відповідальна філія ОДУМ-у; забава яка відбудеться в Торонто в другому тижні вересня; регулярні сходи Юного ОДУМ-у котрі почнуться у вересні та про дописи від філії в новий Альманах ОДУМ-у який має бути виданий в наступному році з нагоди тисячоліття хрещення України. Збори філії мають відбуватися принаймні раз на місяць. Про працю нашої філії будемо вас регулярно повідомляти.

Світлана Ліщина



Юні одумівці під час дефіляди ОДУМ-у.
Оселя „Україна“ 1 вересня, 1985 р.

Фото Іван Корець

Сторінку Юн. ОДУМ-у
оформив Василь Корець

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ!

Привіт працівникам „Молодої України“!

Посилаю передплату і висловлюю глибоку пошану до „отамана“ Ліщини та всього „війська“ опереного чи олівчиного (адже це ваша „зброя“!)

Молодці! Здаватись нам ранувато, є ще в нас наступне покоління.

Нехай вам усім сонце дає силу й надхнення!

Ваш друг (сінйор сітізен)

Дмитро Грушецький
Чікаго, США

До видаництва „Молода Україна“

Цим я відновлюю предеплату на наступний, 1987-ий рік „Молодої України“.

Бажаю всім „винуватцям“ появи цього журналу міцного здоров'я й терпеливості — всі ви робите добру роботу.

З пошаною,

Ваш П.Д. Косенко
Рочестер, Н.Й., США

Вш Редакціє!

Висилаю передплату за журнал „Молода Україна“ на два роки наперед. Я перший голова філії ОДУМ-у в місті Лондон. Бажаю Вам щастя здоров'я та многих літ у Вашій корисній праці для добра нашої молоді та нашої національної справи.

Щасти Вам Боже!

Микола Ващенко

Лондон, Онтаріо

СКІЛЬКИ УКРАЇНЦІВ У ССРСР

Журнал Самостійник, що підпільно виходить в Україні, подав відомість про число українців в ССРСР та їхнє розпорошення по республіках. Жителів в Україні нараховується 36 з половиною мільйонів: в РСФСР — українців понад 3,5 мільйони; в Казахстані — близько мільйона; в Молдавії — 560 тисяч, в Білорусії — 230 тисяч; в Киргизії — 110 тисяч; в Узбекистані — 115 тисяч; в Естонії, Латвії, Туркменії, Грузії й Таджикистані — по 30 до 50 тисяч. Всього українців в ССРСР — 42 мільйони 350 тисяч. Близько 300 тисяч українців живуть в Польщі, 60 тисяч в Румунії, стільки ж у Чехо-Словаччині та 40 тисяч в Югославії.

“UKRAINA” VACATION RESORT INC.

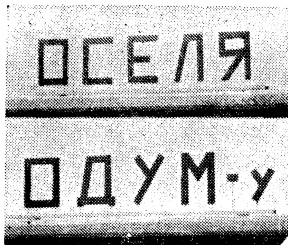
“УКРАЇНА” ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ



Board of Directors: P. O. Box 1716, Stn. "A", London, Ont., Canada N6A 5H9

Resort: R. R. 1 (Gore Road), Dorchester, Ont., Canada N0L 1G0

Tel: (519) 455-9939 (519) 453-6130



Оселя розташована на окраїні м. Лондону, Онт., Канада. На оселі відбуваються Курси Виховників ОДУМ-у, Відпочинково-Виховні Табори Ю-ОДУМ-у, Спортові Табори ОДУМ-у, Кобзарські Табори ОДУМ-у, одумівські зустрічі, з'їзди, конференції, пікніки та різноманітні імпрези. Залі оселі, з модерним кухонним устаткуванням та зі смачними українськими стравами приміщують 800 осіб, включно з новопобудованою залею „Полтава“, і надаються на різні імпрези. На оселі також є модерний будинок для таборування, який приміщує 50 дітей, великий модерний басейн та інші будинки. Оселею керує Рада Директорів. Голова — Б. Яремченко. Зацікавлених прошу писати або телефонувати на повище подану адресу. При нагоді відвідайте оселю, а ми будемо сердечно вітати Вас.

**НА ПРЕСОВИЙ ФОНД
«МОЛОДОЇ УКРАЇНИ»
ЖЕРТВУВАЛИ:**

З заповіту бл. п.
А. Білошицького —
переслала кредитівка
„Союз“ в Торонто **\$250.00**
О. Несін, Нью-Йорк
Н.Й., США **\$100.00**
Замість квітів
на могилу моїх діда
Андрія і баби Палажки
Степаненко — внук Д-р.
Юрій Лисик,
Ошава, Онт. **\$100.00**
У 1-у річницю смерти
А. Яремченко, переслав
І. Ноженко, Лондон, Онт **\$75.00**
І. Козачок,
Монтреаль, Кв. **\$70.00**
Микола Підлісний
з нагоди вінчання Софії
Підлісної з Степаном
Вовком. Торонто, Онт. **\$50.00**

С. Боженко,
Сан Франціско, США **\$50.00**
Т. Карпенко,
Ошава, Онт. **\$40.00**
М. Моргун,
Джаксон, Н.Дж., США **\$15.00**
Б. Олександр,
Монтерей, Ка., США **\$10.00**
М. Нестеренко,
Ст. Катеринс, Онт. **\$10.00**
Д. Кірев,
Гошен, Інд. СШП **\$5.00**
В. Вусата,
Ляшін, Кв. **\$5.00**
Я. Ємець,
Гант Парк, Ка., США **\$5.00**
Т. Мочаренко,
Торонто, Онт. **\$5.00**
П. Гавришків,
Вінніпег, Ман. **\$5.00**
А. Івахнюк,
Проктоп,
Стейшен, Онт. **\$5.00**
І. Кайдан,
Севен, Гілс, Ог., США **\$5.00**

О. Ткач,
Австралія **\$3.00**

**НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ
ПРИЄДНАЛИ:**

В. Корженівський Торонто, Онт 1
Жертводавцям і прихильникам
«Молодої України» щира подяка.
Редакція і адм. «М.У.»

**МОЛОДЬ – МАЙБУТНЄ
НАЦІЇ!**

Допомагайте молоді

морально й

матеріально.

ОДУМ потребує

Вашої помочі!

**ІДЕОЛОГІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
ОДУМ-у**

Під час зустрічі ОДУМ-у в Лондоні в суботу
5-го вересня (Лейбор Дей Вікенд)

1-ша сесія: 1:30 — 2:45 год. по обіді

Яке завдання української діаспори?

- супроти українців
 - відносно самих себе
 - відносно українців в Україні
- супроти чужинців
 - відносно політики
 - відносно наукових установ
 - відносно преси-інформації

2-га сесія: 3:00 — 4:15 год. по обіді

Яке завдання ОДУМ-у?

- відносно виховання української
молоді на Заході
- відносно української діаспори
- відносно молоді в Україні
- відносно України
- відносно не-українських установ
в країнах нашого замешкання
(преса, політика, наукові установи)

Вельмишановні Читачі

„Молодої України“

Ми іноді отримуємо від Вас цінні листи і статті,
але вони написані від руки, нерозбірливо. Перепи-
сувати їх ми не маємо змоги, а в такому стані як
вони є друкарня не приймає. Якщо не маєте змоги
друкувати на машинці, просимо писати виразно, не
дуже малими літерами, залишаючи між рядками
одну лінійку вільною.

Редакція

S N I H HEATING & COOLING

ВОЛОДИМИР СНІГ
Власник

11 Marmora St.
LONDON, ONT. N5Z 1Z4

Telephone
(519) 432-1983

**СКІЛЬКИ Ви приклали старань,
щоб ОДУМ у Вашому місті
був активнішим?**

MOLODA UKRAINA

If not delivered please return to:

Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

Ціна 2.00 дол.
в США і Канаді

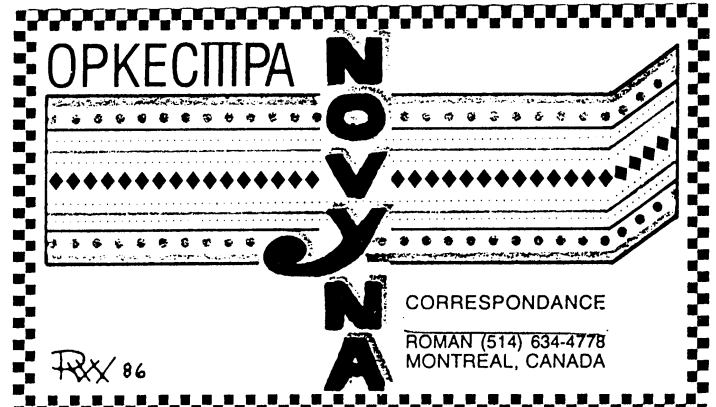


**КРЕДИТОВА СПІЛКА "СОЮЗ" —
ПОВНІСТЮ ДО ВАШИХ ПОСЛУГ**

Запрошуємо Вас познайомитись із нашими фінансовими послугами і вибрати одну з них яка буде найбільше вигідна Вам. Чекові конта, ощадничі конта, Р.Р. С.П., Р.Г.О.С.П. (на закуп першої хати), різні позики, грошові перекази, чеки для подорожуючих, і багато більше. Ваша Кредитова Спілка має великий вибір фінансових послуг щоб задоволити Вашу потребу. Розраховуйте на нас із повним довір'ям на позики із найнижчими відсотками і дорадчу обслугу. Ми є Кредитова Спілка "СОЮЗ" яка є повністю до Ваших послуг. Звертайтеся до нас за всіма Вашими фінансовими потребами.

2299 Bloor St. West	406 Bathurst St.
Toronto, Ontario M6S 1P1	Toronto, Ontario M5T 2S6
Tel. 763-5575	Tel. 363-3994

9:30 ам-6:00 рм	Понеділок	12 noon-5:00 рм
9:30 ам-6:00 рм	Вівторок	10:00 ам-5:00 рм
9:30 ам-6:00 рм	Середа	10:00 ам-5:00 рм
9:30 ам-8:00 рм	Четвер	10:00 ам-5:00 рм
9:30 ам-8:00 рм	П'ятниця	10:00 ам-7:00 рм
9:00 ам-3:00 рм	Субота	9:00 ам-3:00 рм



SPECIAL MUSIC FOR SPECIAL OCCASIONS

ОРКЕСТРА НА ВСІ ОКАЗІЇ

SIPCO OIL LTD.

HOME COMFORT DIVISION

83 Six Point Road
Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. Доставляє найкращої якості опалову оливу та дає безкоштовне чищення печей і обслугу
2. Вкладає і фінансує нові печі ("форпеси")
3. Вкладає прилади до звочування повітря ("гюмідіфайрс")
4. Все фінансуємо на догідні сплати

— 24-годинна обслуга —

**ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВДЕНЬ І ВНОЧІ:
232-2262**

Свої рахунки можете платити безкоштовно у Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.

Провадимо також власні бензинові станції під назвою SIPCO. Просимо наших відборців заїжджати до наших SIPCO і наповняти авта бензиною.